

„e-Carmen“ dvikova: Giancarlo Monsalve ir Laimonas Pautienius

Autorius: Žmonės.lt

Giancarlo Monsalve

Publikuota: 2018-11-07 15:04

Realybėje šiedu solistai tikrai nesipeša, tačiau scenoje tarp jų nuolat užgimsta nuožmiausios kovos! Taip bus ir lapkričio 8 d. koncertų salėje Compensa skambant vienintelei elektroninei Marijaus Adomaičio (Ten Walls) operai „e-Carmen“. Čiliečio Giancarlo Monsalvės ir lietuvio Laimono Pautieniaus personažų dvikovos režisierės Dalios Ibelhauptaitės spektaklyje gniaužia kvapą, primena kino filmų scenas, o garso režisieriams kainuoja daug nervų, mat energingi vyrai jų metu ne kartą yra nusiplėšę mikrofonus! Šį kartą su solistais susitikome ramiai ir trumpam - tarp repeticijų nusprendėme jiedviem surengti klausimų - atsakymų seansą, leidusį trumpam atsikvėpti nuo darbų.

Kaip sureaguotumėte, jei kasdieniame gyvenime jus kas nors sulygintų su Don Chosé?

Giancarlo Monsalve: Jeigu tą sakytų žmogus, matęs mano pasirodymą šiame vaidmenyje, jausčiausi labai laimingas ir pagerbtas, nes tai reikštų, jog vaidmenį įkūnijau labai gerai. Kitu atveju patenkintas nebūčiau, nes aš, kaip Giancarlo, neturiu nieko bendro su Don Chosé asmenybe.

Kaip sureaguotumėte, jei kasdieniame gyvenime jus kas nors sulygintų su Eskamilijo?

Laimonas Pautienius: Nemanau, kad mane galima lyginti su Eskamilijo. Net neįsivaizduoju, koks būčiau toreadoras, juk tai turi būti kažkoks fizinis pasirengimas, greita reakcija, - viskas labai svarbu. Jeigu sulygintų, pagalvočiau, jog tas žmogus tikrai nelabai nusimano apie koridas.

Kas šiandien jums yra vyriškumas?

Giancarlo: Šiandien tai - labai kompleksiškas klausimas, nes kiekvienam vyriškumas reiškia skirtingus dalykus. Man tai yra tiesiog buvimas savimi. Nemanau, kad vyriškumas reiškia, jog reikia eiti gerti alų arba elgtis kaip „mačo“ ar panašiai. Man tai nėra vyriška. Vyriškumas yra savo žodžio laikymasis, pagarba kitiems ir tiesiog - buvimas vyru. Ir aš nekalbu apie stereotipus. Visi vyrai yra savaip vyriški.

Laimonas: Duoto žodžio laikymasis, pagarba, teisingumas, mokėjimas pastovėti už save.

Aistringiausias kvapas?

Giancarlo: Turiu kelis atsakymus. Man labai patinka scenoje juntamas seno teatro kvapas, - aš jį dievinu. Jį pajautęs, supranti, kiek daug istorijos yra jame ir tai man suteikia tam tikros aistros. O kaip vyrui, man aistrą suteikia natūralus kvapas. Pavyzdžiui, mano žmona man visada kvepia, ir tam jai nereikia naudoti jokių kvepalų.

Laimonas: Neturiu tokio. Net nežinau, tikriausiai kvapui neteikiu daug reikšmės.

Jūsų hobis?

Laimonas: Kažką meistrauti, daryti, kalti. Nebūtinau lentynėles, bet jeigu esu geros nuotaikos - remontą mielai galėčiau padaryti!

Giancarlo: Piešimas. Labai mėgstu piešti ir, jei atvirai, tą darau labai gerai. Greitu metu išleisiu dvi knygas. Viena jau paruošta, - dabar bandome spausdinimo būdus. Tai bus knyga vaikams. Tiesiog dievinu piešimą, - tai hobis, kuriam jaučiu didelę aistrą.

Ar norėtumėte savyje ką nors pakeisti?

Laimonas: Ne. Nenorėčiau. Patinku sau toks, koks esu.

Giancarlo: Kažkas, ką norėčiau pakeisti... Esu labai patenkintas savimi. Manau, kad pats svarbiausias dalykas, suteikiantis mums laimę yra savęs priėmimas tokiu, koks esi. Aš nieko nekeisčiau.

Netolima ateitis. Kiekvienas pasaulio pilietis gali „instaliuotis“ į kūną vieną elektroninę

programą palengvinti savo gyvenimui. Ką pasirinktumėt jūs?

Laimonas: Norėčiau nesirgti, kad balsas nekimtų, - tokia profesinė programėlė, kuri leistų visuomet būti formoje, net nereiktų prasidainuoti!

Giancarlo: Norėčiau programėlės, kuri padarytų taip, kad užmigčiau tada, kada noriu, nes paprastai man yra labai sunku užmigti. Esu iš tų, kurie per daug galvoja ir kai atsigula į lovą, ypač žinant, kad reikės anksti keltis, negali užmigti. Tad jeigu galėčiau paspausti mygtuką ir taip užsimigdyti iki ryto - būtų fantastika!

Vertybė, kurios šiandien dažnai pasigendate?

Laimonas: Susikalbėjimas. Visi žmonės labai bėga, laksto savuose pasauliuose. Trūksta bendravimo, visuomeniškumo...

Giancarlo: Šiais laikais žmonių niekas nebestebina. Galėtum matyti, kaip kažkas kraujuoja gatvėje ir niekam tai per daug nerūpėtų, gal kažkas ir pribėgtų padėti, bet dalis minios vietoj to net išsitrauktų telefoną ir filmuotų. Visi pripratę prie pasaulio žiaurumo ir rūpinasi tik savo reikalais. Žmonės tapo šaltesni, jiems labai trūksta jautrumo ir tai gąsdina.

Nekenčiamiausias garsas?

Laimonas: Remonto. Ypatingai pas kaimynus. Savaitgaliais...

Giancarlo: Kai dainuoja ir yra labai tyli muzika, o kažkoks ponas ar ponija išsitraukia saldainių ir būtent tuo momentu pradeda juos atlupinėti. Tu tai puikiai girdi. Tai, turbūt, ir yra vienas labiausiai erzinančių garsų. Beje, tai nutinka dažnai! Na, bent per „e-Carmen“ problemų neturėtų kilti, - muzika yra labai garsi, viskas mikrofonizuota, tad galite atsinešti saldainių! (juokiasi)

Patraukliausias moters bruožas?

Laimonas: Humoro jausmas. Manau dėl to, kad ir pats mėgstu pajuokauti.

Giancarlo: Kai moteris yra moteriška. Tai nereiškia, kad ji turi būti gležna ar atvirkščiai - stipri. Tiesiog savaip moteriška.

Geriausia muzika?

Laimonas: Tyla. Šiaip mėgstu įvairią muziką, bet dirbant tokioje srityje kartais pavargsti nuo bet kokios garso, tuomet reikalinga tyla.

Giancarlo: Ta, kuri mane paliečia, sujaudina.